

Předání kajaků
u ostrova Laman

Peklo

v tropickém ráji

text a foto: Jiří „Choroš“ Hron

Vydávám se podruhé do míst, kde se dají pořídít fotografie, které z titulní strany katalogů lákají klienty cestovních kancelářů. Palmy sklánějící se nad mořem, bílé opuštěné pláže, průzračná voda. Zatím do těchto míst cestovky nejezdí a asi dlouho nebudou. Naštěstí.

Choroš

Pulau Banyak v překladu mnoho ostrovů, je skupina korálových ostrovů a ostrůvků v Indickém oceánu, ležících několik hodin plavby jihovýchodně od Sumatry. Tyto ostrovy byly zasaženy v roce 2004 ničivou tsunami a následně, což bylo pro oblast horší, silným zemětřesením. Zemská kůra se propadla a řada ostrůvků zmizela pod vodou. Ty, které vydržely, mají řadu propadlin a míst, kde je pokles ostrova viditelný.

Cílem naší expedice je zjištění možnosti a vytvoření programu pro malé skupiny klientů cestovní kanceláře. Vybrat pro týdenní pobyt vhodné ostrůvky z bohaté nabídky. Najít pěkná místa na táboření, koupání, potápění a zjistit časovou náročnost při přejezdech mezi ostrovy. Při tvorbě itineráře byla důležitá rada a znalost místních poměrů našeho doprovodu. Budeme se pohybovat ve vnitřní korálové laguně souostroví. Na vnější stranu největšího ostrova Pulau Tuangku dorážejí velké vlny. Je tam

Mladší z našich
dvou kuchařů

i označená lokalita na surfování. Navíc tam na některých místech v pobřežním porostu žije mořský krokodýl. Fotografie seakajakáře a krokodýla by sice byla nádherná, ale jak mi Pašík naznačil, momentku ze závěrečné fáze jeho lovu si radši odpustíme.

Ze zimní Evropy odlétám s Pašíkem a v Medanu se máme sejít s dalšími dvěma účastníky expedice.

Letíme z Prahy přes Amsterdam a Kuala Lumpur.

V Kuala Lumpuru přistáváme na letišti, které nepoznávám. Zjišťujeme, že toto je jiné letiště, než z kterého se létá do Medanu. Autobusem jsme za dvacet minut na tom správném. Do odletu zbývá několik hodin, a tak v pohodě vyčkáváme. Jsem známý tím, že hodinky nepoužívám. Proč je nosit, když jich je kolem nás plno. Hodinu před odletem usoudíme, že je čas se odbavit. První velké překvapení. Naše letadlo už odletělo. O hodinu špatně nastavené hodinky Pašíka vytvořily problém, který byl zpestřením docela nudného cestování. Noc místo v nějakém zblešeném hotelu jsme strávili na letišti. Za 100 eur pro oba, jsme zakoupili nové letenky. Trochu drahý nocleh za sedačky čekárny, ale za exotiku se musí připlatit.

Další letadlo odlétalo brzy, a tak jsme po osmé hodině ranní v Medanu, kde se poprvé všichni setkáváme. Čeká nás tu i Jecksin, indonéský kamarád, který se na organizaci naší expedice podílí. Rozhodl

Ostrov Balong

se, že na ostrovy pojede s námi a to je dobře. Se znalostí místních poměrů objednal spolehlivou dopravu autem napříč Sumatrou a rychlý motorový člun, s kterým se doufám dostaneme na ostrovy.

Nasedáme do osmimístné Toyoty a vydáváme se na celodenní cestu. Kdo nezná místní dopravu, asi by si myslel, že je na cestě, z které není návratu. Poslední návštěva Sumatry mě přesvědčila o tom, že není čeho se bát. Jen je třeba si na místní způsob jízdy zvyknout. Je to trochu pro silné náтуры, ale nikdy jsme neviděli nehodu. Díky „kvalitě“ místních silnic se jezdí pomalu a vždy to nějak vyjde.

V Singuilu, místě, odkud ráno máme odplout na ostrovy, jsme v podvečer. Noc v slušném a klimatizovaném hotýlku přišla vhod.

Slunce nás vítá do nového dne tvrdou realitou. Na to, že je leden, je vedro. Vše, co se dopravy týče, funguje zatím až neskutečně. Dvě motorové rikši jsou přistaveny před hotelem na osmou. Dovezou nás do místa, kterému se říká přístav. Tady kotví několik malých dřevěných lodí, které se plní nákladem. Vypadají, že toho mají už hodně za sebou a důvěru v úspěch plavby rozhodně nevzbuzují. Vím o tom své. Pak je tu jeden zánovní laminátový motorový

Příprava oběda

Únava z pádlování a vedra je patrná

Vodák sport 1/3 V
– bude nová

Tropický ráj

Palau Banyak –
mnoho ostrovů

Okolo ostrova Lambodong

člun, který do toho prostředí vůbec nezapadá. Ten čeká na nás.

Zanedlouho se vzdalujeme od pobřeží. Moře je klidné a za dvě hodiny přistáváme v Pulau Balai, jedné z mála vesnic na ostrovech. Po krátké přestávce pokračujeme dál. Za jižním cípem ostrova se před námi otevírá pohled do ráje. Blankytně modré průzračné moře. Míjíme řadu malých ostrůvků s bílými plážemi, nad kterými se sklání vysoké kokosové palmy. Moře je mělké, a tak pod sebou sledujeme dno porostlé barevnými korály.

Kousek od největšího ostrova souostroví Pulau Tuangku je malý ostrůvek Laman. Blížíme se k pobřeží a z druhé strany přijíždí malý dřevěný motorový člun, který jak perly za sebou táhne tři kajaky. Tomu se říká dokonalá režie. Jsou to sit-on-topy. Jiné typy kajaků na souostroví nejsou. Přistáváme na písčité pláži, kde se seznamujeme s dvěma mladými

domorodci, kteří nás po celý týden budou doprovázet. Jejich úkolem je zajistit zásoby jídla a dostatek pitné vody. Budou podle dohody vařit třikrát denně. Také mají sebou čtyři stany a karimatky. Spaní ve stanech nebo moskytiérách se doporučuje, neboť i ostrovy jsou malarickou oblastí. Komárů není mnoho, ale ochrana je tu nutná. Antimalarika tady nikdo nebere, ale podle možnosti se před touto nebezpečnou nákazou chrání.

Překládáme naše zavazadla a rozebíráme si kajaky. Pádlá si s Pašíkem vezeme z domova. Čeká nás několik set kilometrů pádlování, tak když nejsou nejlepší kajaky, alespoň dokonalá pádla. Tuto volbu jsme nakonec zhodnotili jako velmi šťastnou. Před nasednutím do kajaků první koupel v moři. Teplota vody je neuvěřitelných 32 °C. První metry pádlování kolem ostrova musí každému učit. Nejedeme dlouho a náš

doprovod zastavuje daleko od břehu a doporučuje první kontakt s podvodní říší. Moře je mělké, hloubka není větší než dva metry. Pod vodou s brýlemi a šnorchlem v němém úžasu sleduju neuvěřitelné tvary a barvy korálů, množství ryb, živé zévy zarostlé ve dně číhající na kořist. Jejich mušle bez života se válejí po dně a čekají, až je časem nějaká vlna vyvrhne na pláž. Žádné mořské akvárium nemůže vynahradit ten přímý kontakt s podvodním světem.

Pádlujeme mezi ostrůvky Orongan a Matahari. Kdysi to byl zřejmě jeden ostrov. Tady je vidět, co dokázalo zemětřesení a pohyb zemské

kůry. Častá zemětřesení a propady zemské kůry tady nejsou vzácností. Palmy, které se propadly do moře, postupně umírají. Jejich mrtvá torza lemuji oba břehy ostrovů.

Ostrov Balong má nádhernou pláž – tady budeme první noc. Stany jsou už postavené a v přírodní kuchyni se připravuje něco dobrého. Procházka po pláži, koupání, šnorchlování, dovedu si představit, jak by klienti cestovky byli nadšení.

Ale i na druhou stranu mince je třeba upozornit. Pádlování na moři je krásné, ale jen pro trénované jedince. Vzdálenosti mezi ostrovy jsou dost velké. Voda je tak teplá, že hledat v ní zásadní osvěžení je marné.

Sluneční paprsky si svoji oběť najdou.

Večer ležím ve stanu a vedro nepolevuje. Tělo mě pálí jak čert. To jsem nikdy na mnohých seakajakových akcích ve středomoří nezažil, a bývalo mnohem jasněji než tady. Při poslední návštěvě ostrovů Pulau Banyak jsme taky pádlovali, ale ne tak dlouho. Většinou jsme jezdili kolem ostrova, kde jsme tábořili. Rovňové slunce má jinou kvalitu. Posun času o šest hodin má také za následek, že se nedaří usnout. Dokonce přemýšlím o tom jít si lehnout do vody.

Zima neexistuje, je jen špatně obléčený člověk. Vedro, to je peklo,

před ním se schovat nelze a více se svléknout, to by šla dolů už jenom kůže. Vzpomínám na naše zasněžené hory...

Ostrovy, které jsme navštívili, jsou opravdovými perlami zasazenými do Indického oceánu. Jejich jména zní exoticky: Balai, Tuangku, Laman, Balong, Dua, Samut, Palambak, Lambodong, Sikandank, Asok. Nedokážu určit, který je nejkrásnější, ale každý je něčím zajímavý.

V celé oblasti souostroví je pět vesnic. Na největším ostrově Tuangku je rybářská vesnička Ujling Sualit. Tam jsme předloni kupovali naše antimalarikum – arak. To je pálenka z rýže, neobyčejně hnusná. Kamarád

Slunce ji nekompromisně naordinoval s tím, že malárie je mrcha. Letos, aby nedošlo k podobné chybě, máme zásobu „czech water“. Jecksin, který není muslim, si ji jako antimalarikum velmi oblíbil. Mladí kuchaři se této medicíny zřekali. Asi ještě nevědí, že Alláh za tmy nevidí. To nám tvrdili jejich předchůdci a díky araku a tmě jsme se s nimi velice spřátelili.

Vše jednou končí a také naše týdenní pádlování mezi ostrovy. Nádherný,

Nové chatky na P. Sikandang

exotický a dosud turisty neobjevený kousek světa. Po zkušenostech mohu zodpovědně tvrdit, že ještě dlouho zůstanou ostrovy jen pro podobné skupinky, jako jsme byli my. Masová turistika tady nehrozí. Zajištění potravin, pitné vody a dopravy je nutno domluvit s domorodci. Bez jejich podpory je pobyt v oblasti problémový. Žádné hotely a pensiony, jen několik málo pokusů o výstavbu velmi skromných dřevěných chat pro turisty. Vím o třech místech, které domorodci vybudovali. Místa jsou to velmi krásná, ale nechávají zatím turisty v klidu. Chybí zázemí. Není sladká voda a i příroda je pro ti. V blízkosti dvou z těchto resortů se ostrovy propadly.

Jecksin a jeho kamarádi na Sumatře živí cestovním ruch. Pořádají řadu podobných aktivit. Turistika

se zaměřením na historii ostrova, výstupy na činné sopky, pobyt v džungli s pozorováním orangutanů, na několika místech rafting. Jejich vstřícnost a spolehlivost je příkladná.

Indonésie je velká a zajímavá země. Potkáte tu příjemné, usměvavé a vstřícné obyvatelstvo. Většinou žijí velmi skromně, jsou pracovití a nikdo, ani děti, nežebrá. Jak říkal kamarád Slunce, podívej se na ty děti, jsou chudé, usměvavé a nebojí se, to znamená, že jsou šťastné.

Fotografie a vzpomínky jsou krásné, ale vykoupené značným utrpením. Naše spálená těla jsou důkazem náročnosti expedice. Přesouváme se do nitra Sumatry, kde už jenom ve dvou budeme pádlovat na největším sopečném jezeře na světě. Ale o tom někdy příště... ■

Idaho International Championships

\$33,000 Purse

June 21-23, 2013

Freestyle Kayaking & SUP Race

**Hotel Reservations
1-866-682-3696**

Visit www.kwpid.com
for additional information.

IDAHO
www.visitidaho.org

